

ZPRAVODAJ

Jihomoravské
oblasti KČT

Informační občasník JMO-KČT

ročník 2 / č. 2 – červen 2014

Sousedská

Praví se, že souseda a rodiče si nevybereš. Něco na tom bude, ale dobrý soused je bez pochyb požehnáním. Když je nouze nejvyšší, pomůže, půjčí nebo aspoň poradí. Však dobrá rada je k nezaplacení!

Není tedy nad to, když se má člověk kam obrátit. Dobré vztahy jsou ale také o vzájemnosti. Neměly by být jednosměrné, ale ve stylu jednou pomůžu já tobě, podruhé ty mně.

Také turisté mají spoustu sousedů. Pro Klub jsou to spolky v sousedních zemích, pro naši Jihomoravskou oblast jsou to samozřejmě okolní oblasti. Ale také turistické spolky z Dolních Rakous nebo Trnavského kraje. A když si vezmeme ještě větší pomyslnou lupu, stanou se sousedé i z jednotlivých odborů.

Právěvhodnou příležitostí pro výměnu zkušeností (a nejenom předávání pokynů z oblastního výboru) jsou podzimní semináře. Stejně jako loni, i ten letošní bude u sousedů. Tentokrát ve Žďáru nad Sázavou. Doufám, že letos překonají svou pohodlnost (nebo co to loni bylo) i ti, co posledně chyběli, a poněkud delší vzdálenost nebude letos překážkou. Určitě bude o čem debatovat – jemný nástin na vás čeká už v příštím čísle.

Alf

OBSAH ČÍSLA

KČT má nové vedení

Celostátní konference zvolila nové vedení. Mezi úspěšnými kandidáty byl i Zdeněk Cabalka z naší oblasti. **strana 2**

Tomíci z Rousínova uspořádali PJV

TOM Kačeny Rousínov uspořádal se svým DP Dražanskou vrchovinou i jarní výšlap a přilákal na výlet do jarní přírody tisícovku lidí. **strana 6**

Na Vršatci a v Retzu zlobil turisty déšť

Účastníci oblastního zájezdu na Vršatec a jubilejního pochodu Retz-Znojmo vytahovali deštníky. Přesto se z akcí vraceli spokojení. **strana 14**

Rakouské drezíny slavily úspěch

Zájezd připravený OKČT Mapa Brno i pro veřejnost nadchl zúčastněné a pomohl propagaci naší činnosti. **strana 17**

KČT má nového předsedu. Uspěl i zástupce naší oblasti, Zdeněk Cabalka se opět stal místopředsedou

Určitě jste zaznamenali v některých z mnoha médií, že nás letos čeká supervolební rok. A to nás ještě loňské předčasné volby připravily o taškařici s vybíráním nových poslanců. Ale i KČT zažil letos svůj supervolební rok. Nehledě na to, že nové výbory si volily některé odbory i oblasti, volba nového vedení a ústředního výboru klubu byla jedním z hlavních bodů letošní celostátní konference.

Množství závažných úkolů, které letos na delegáty konference čekalo, si vyžádalo přesunutí z Pardubic do Prahy, a taktéž vlastní rokování se protáhlo z jednoho na celé dva dny.

V sobotu 5. dubna ráno se delegáti začali sjíždět do hotelu Populus na pražském Žižkově. Většina z nich se stihla před začátkem i ubytovat, takže konference mohla v deset hodin začít.

Jak bývá u podobných akcí zvykem, přednáší své zdravice významní hosté. Letos jich pozvání na konferenci přijalo opravdu hodně. Hned na začátku vystoupil ministr školství, mládeže a tělovýchovy Marcel Chládek. Velmi se podivil zejména nad tím, že je po dlouhé době prvním ministrem školství, který se našich celostátních konferencí zúčastnil. Poděkoval klubu za jeho činnost a nabídl zástupci KČT místo v Národní radě pro sport (rozhoduje o rozdělení finančních prostředků do českého sportu). Na závěr předal spolu s končícím předsedou Janem Stráským Miloslavu Holendovi nejvyšší klubové ocenění, medaili architekta Vratislava Pasovského.

Dále vystoupili zástupce ministerstva kultury Michal Nádvorník, zástupce OZP Mario Böhme, prezident ZG PTTK Roman Bargiel, předseda KST Peter Perhala a zástupce Österreichische Touristenklub Helmut Münzer.

Ministr školství Marcel Chládek hovoří k účastníkům konference. (foto 6× Alf)

Peter Perhala na závěr svého projevu předal spolu s místopředsedou KST Markem Heinrichem Janu Stráskému pamětní kámen z Vysokých Tater za podporu, kterou Klub českých turistů poskytl slovenským turistům při obnově Chaty pod Rysy.

Místopředseda KST Marek Heinrich předává Janu Stráskému pamětní tatranský kámen.

Jako poslední pozdravil delegáty předseda ČOV Jiří Kejval. Seznámil je také se stavem českého sportu a vyjádřil potěšení, že KČT podal žádost o vstup do Českého olympijského výboru, neboť je potřeba na tomto poli prosazovat zájmy společně.

I další bod programu patřil k těm slavnostnějším. Do Síně slávy české turistiky byli uvedeni Josef Václav Bohuslav, Bohumil Patera, Adolf Novotný, František Moser, odbor KČT Spartak Přerov, odbor KČT Rakovník a Pohorská jednota Radhošť. Předseda odboru VHT KČT Slovan Pardubice pak převzal cenu za vítězství v soutěži „Túra VHT roku 2013“.

Po obědě následovalo projednání spíše formálních záležitostí – zpráva předsedy a ústřední revizní komise, plnění rozpočtu v roce 2013 a jeho návrh na letošek. Závěrem tohoto bloku se diskutovalo o možné podobě nových klubových průkazů.

Úvodní hlasování se ještě uskutečnila klasicky zvednutím ruky.

Po krátké přestávce přišel na řadu hlavní bod sobotního programu, kterým bylo projednání a schválení nových stanov KČT. Právě ohledně článků nových stanov se strhla mezi delegáty vášnivá diskuze, a tak k jejich

schválení došlo až po desáté hodině večer (přitom měly být podle programu schváleny ještě před večerí v sedm hodin).

Ani to však nebyl konec prvního dne, protože zbýval ještě poslední bod – představení kandidátů do vedení KČT. To se tak protáhlo až k půlnoci, a když k tomu připočteme řešení některých technických záležitostí týkajících se nedělního hlasování, dostali se někteří do postele až k druhé hodině po půlnoci.

Nedělní volební „maraton“ začal hned po snídani volbou předsedy a místopředsedů. Novým předsedou KČT byl ve druhém kole volby zvolen osmatřiceti hlasy z třiasedmdesáti přítomných delegátů Vratislav Chvátal.

Pro naši oblast byla mnohem zajímavější další volba, ve které delegáti hned v prvním kole zvolili jedním z místopředsedů Zdeňka Cabalku (jako jediný z kandidátů v něm získal nadpoloviční počet hlasů). V následujícím kole pak určili druhým místopředsedou Jiřího Homolku. Jak z dalších výsledků vyplynulo, z Brna se nově možná stane „sněmovní“ město KČT. Vedení totiž

Tak této dámě údajně v KČT nikdo nemůže přijít na jméno. Je to ale opravdu jen kvůli jménu, protože bez ní by některé věci vůbec nefungovaly tak, jak mají!

Předseda Českého olympijského výboru Jiří Kejval.

hodlá k některým svým schůzím využívat oblastní sekretariát na Křížkovského.

Přestože delegáti i kandidáti zažívali při volbách horké chvíle, objevilo se několik okamžiků, které napjatou atmosféru dokázaly odlehčit. Než se sečetly hlasy mezi jednotlivými koly, představovali se kandidáti a kandidátky na další funkce. Kandidátka na předsedkyni ústřední kontrolní komise Růžena Streiftauová se uvedla slovy: „Tak to jsem já, které tady nikdo nemůže přijít

na jméno“, s odkazem na to, že jen málokdo dokáže vyslovit její jméno, aniž by ho zkomolil.

Originální představení delegáty zřejmě zaujalo, protože jako jediná dokázala získat 70 hlasů ze 71 přítomných voličů (jednasedmdesátý se zdržel hlasování, můžete hádat, kdo to asi byl). I tak její úspěch ohodnotil předseda volební komise Jiří Fink slovy: „No, mohlo to být lepší!“ (tady si neodpustím poznámku – Růženka, jak jí říkáme, je skvělá obětavá ženská, která už řadu let úspěšně vedla ústřední revizní komisi; jsme moc rádi, že bude v práci pokračovat, proti ní nikdo kandidovat nechtěl, všichni ji respektují).

Postupně tak byli zvoleni všichni členové jednotlivých orgánů KČT vyjma zástupce Asociace TOM ve vedení KČT (Asociace volby překombinovala, nasadila nevolitelného kandidáta, a konference si to nenechala líbit. Další kandidáty neměla Asociace v záloze, a tak ani nikoho nedelegovala na své vyhrazené místo v ÚV). Vedení tedy bude rok pracovat pouze jako čtyřčlenné, což ovšem znamená velké zatížení jeho členů, protože činnost pátého člena si musí prozatím rozdělit ostatní. Část úkolů zřejmě převezmou členové ÚV KČT...

Je třeba na závěr dodat, že i když to nebylo zadarmo, zejména kvůli výrazně prodloužené sobotě bylo zjednodušením, že se celá konference udála na jednom místě. Vlastní hlasování, zejména sčítání hlasů, pak významně zkrátilo a zjednodušilo použití hlasovacích zařízení. A možná to přispělo i k větší míře demokracie a svobody při jednotlivých volbách, protože hlasování bylo anonymní. Každý tak mohl hlasovat opravdu za sebe a nikoli pod tlakem všelijakých lobby.

Noví představitelé KČT: předseda Vratislav Chvoátal (uprostřed), místopředsedové Zdeněk Cabalka (vlevo) a Jiří Homolka (vpravo).

Už od loňské pardubické konference bylo víc než jasné, že se Klub ve svém vývoji dostal na určitou křižovatku. Jak zaznělo i letos v Praze, po dvou výrazných osobnostech, které stály v čele KČT v porevolučních letech, a jejichž volba byla tím pádem jednoznačnou záležitostí, museli tentokrát delegáti vybírat z kandidátů, z nichž žádný příliš nevyčníval nad ostatní.

Nemusí se nám všem výsledek voleb zamlouvat, uskutečnily se však zcela regulérně a nezbyvá, než ho respektovat. V souvislosti s novým občanským zákoníkem a taktéž nově přijatými stanovami KČT (už dávno rozjeté projekty nevyjímaje) čeká na nové vedení práce víc než dost a jen čas tedy prověří, jak moc byla volba delegátů trefou do černého.

Alf, Hana Slabáková

Kačeny pochody umí – při Prvním jarním výšlapu v Rousínově zvládly i tisícihlavý dav účastníků

K zahájení turistické sezony pořádá oblast ve spolupráci s vybraným odborem zvláštní akci – První jarní výšlap. Letos se rozhodla zažitý model pozměnit a na pořádání Prvního jarního výšlapu se dohodla s TOM Kačeny z Rousínova. Právě rousínovští tomíci pořádají kolem příchodu jara svůj Dálkový pochod Dražanskou vrchovinou.

Spojení tradiční jarní akce, krásné přírody a toho, že v těchto krajích se První jarní výšlap ještě nekonal, se přímo nabízelo. Vedoucí s rozšířením pochodu souhlasili, a tak se v sobotu 22. března kromě dálkoplazů začaly do Rousínova sjíždět i davy dalších turistů z celého kraje.

Starosta Rousínova František Havíř a předsedkyně Jihomoravské oblasti Hana Slabáková zahajují v Rousínově turistickou sezonu 2014.

Vlastní turistickou sezonu pak v deset hodin zahájili předsedkyně oblasti Hana Slabáková a starosta Rousínova František Havíř.

Stejně jako loni bylo krásné slunečné počasí, ovšem s jedním podstatným rozdílem. Teplota už dávno nesídlila v mínusových hodnotách, ale hověla si o dobrých dvacet stupíneků výš. Tedy vskutku pravé jarní počasí.

Na startu se sešli účastníci všech věkových kategorií včetně rodičů s těmi nejmenšími.

Kromě obvyklých tras, které pravidelní účastníci znají, připravili pořadatelé jednu novou trasu kolem zříceniny hradu Vildenberk. Na vrcholu Kalečnicku pak ani letos nechyběla tradiční kontrola s občerstvením v podobě čerstvého chleba se sádlem a cibulí a čajem nebo pivem na zapití. Občerstvit se pochodníci mohli také na kontrole na louce pod Vildenberkem.

Zejména rodiny s malými dětmi pak vyrazily na dětskou trasu, která je součástí pochodu už několik let. Kromě nejrůznějších her pro děti na kontrole nechybí ani táborák a opékání špekáčků. Zástupy maminek i tatínek s kočárky jen potvrdily oprávněnost zařazení pochodu do seriálu akcí Toulavý kočárek.

Protože První jarní výšlap je jeden z nejvýznamnějších turistických podniků, který se v Jihomoravské oblasti koná, požádal oblastní výbor pořadatele, aby pochod zařadili také mezi akce Vystup na svůj vrchol. Zvolili jsme vrchol Kalečnick, který je pro pochod příznačný.

Razítko vrcholu ale bylo k otištění v cíli, protože ne

všechny trasy přes Kalečnick vedou. A hlavním cílem akce je přece získat finanční prostředky na dokončení rozestavěné Bezručovy chaty na Lysé hoře. Částka vybraná v Rousínově už je dávno na účtu sbírky (dost možná už také posloužila na úhradu potřebného materiálu), ještě je však stále dost těch peněz, které na úspěšné dokončení chybí! Nepolevujme tedy v našem společném úsilí. Stačí i malý obnos – ale pokud jej daruje dostatečný počet lidí, bude suma natolik velká, že se dílo podaří.

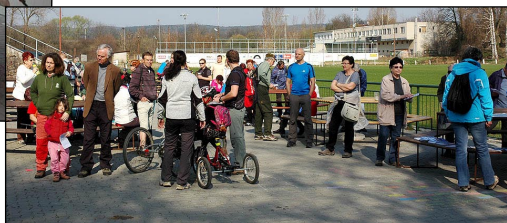
Rekordní účast – do Rousínova letos na pochod dorazilo 1036 účastníků – pořadatele určitě potěšila. Zároveň to však pro ně znamenalo o to víc vynaložené energie, aby pochod dopadl podle jejich představ. A Kačeny ukázaly, že ani tisícovka turistů je nezaskočí, za což jim po právu patří velké poděkování.

Alf

Kontrola na Kalečnicku, někdo čeká na razítko, někdo na vyhlášený chleba se sádlem a cibulí.

Účastníci z Bučovic a okolí.

Turisté z Ivančic vystoupili ke kostelu sv. Jakuba

Zajímavou akci v rámci cyklu Vystup na svůj vrchol připravil 19. dubna odbor KČT Ivančice. Skupinka turistů pod vedením Tondy Moravce za krásného počasí vystoupala z Ivančic křížovou cestou ke kostelu sv. Jakuba. Na místě se účastníci seznámili s historií kostela, prohlédli si jeho interiér a mnozí také vystoupali na věž, ze které byl krásný výhled do okolí. Od kostela většina turistů pokračovala k rozhledně na Hlíně, ale my jsme se vydali k vyhlídce Na Oklikách a odtud zpátky k autu do Ivančic. Stálo to za to, za rok nashledanou při výstupu na Hlínu!

Hana Slabáková

Vyhlídka Na Oklikách.

V druhém pololetí roku 2014 můžete razítka Vystup na svůj vrchol získat v Jihomoravské oblasti na těchto akcích:

Datum	Název akce	Vrchol	Typ
19. 7.	2. Vystup na svůj v. – letní výstup na Velkou Javořinu	Velká Javořina	B
13. 9.	46. Bučovická 50 – Z Bučovic do Bučovic	U Slepice	B
20. 9.	2. Putování přes Halasovo Kunštátsko	Milenka	A
27.–29. 9.	45. Jede Kudrna okolo Brna – IML	Velká Baba	B
18. 10.	38. Divácké putování Maryša	Přední kout	B
7.–8. 11	26. Vřesovická stovka	Babí lom u Kyjova	B

Typ vrcholu udává, jaké barvy je vrcholové razítko (A = modrá barva, B = červená barva). Akce v jiných oblastech včetně dalších informací jsou k nahlédnutí na internetové stránce www.kct.cz/cms/vystup-na-svuj-vrchol.

Počasí ukázalo škodolibě svou krutou stranu. Ducha turistů však nezlomilo!

V sobotu 15. března se vesnička Trnava na Vysočině stala centrem kraje – stejně jako její jmenovkyně na Slovensku. Aspoň pro vysočinské turisty, kteří zde letos zahajovali svou turistickou sezonu.

Pro přespolní, kteří neměli možnost přihlásit se na některý ze zájezdů, které odbory na Vysočině na zahájení vypravily, čekaly o půl deváté na třebíčském vlakovém nádraží dva autobusy. V tu dobu se zde míjí vlaky od Jihlavy i od Brna, a tak byly oba autobusy během několika minut plné téměř po střechu.

V Trnavě už na návsi vyhrávala živá hudba a u stánků se mohli účastníci zaregistrovat na některou z pěších tras nebo zakoupit něco dobrého na zub.

Vybrat si mohli všichni, jak příznivci voňavých klobásek, tak milovníci něčeho sladšího. Tomu odpovídala i nabídka nápojů – od piva přes kávu po čaj (s rumem i bez).

Krátce po deváté hodině pozvala moderátorka na podium děti z místní školy, které si pro turisty připravily několik písniček.

Největší úspěch ale sklidily se svým pásmem vtipných a přiléhavých říkaček, které vytvořily na kdejakou akci, kterou jen v turistickém kalendáři Vysočiny našly.

MLádí pak vystřídal stáří už téměř archeologické, a to když se na scéně objevili mušketýři z období třicetileté války. Nutno však podotknout, že věk na nich nebyl vůbec znát – hluku nadělali svými mušketami víc než dost.

Hodina uplynula co by dup a na řadu přišel hlavní bod programu – zahájení nové turistické sezony. Na podiu se seřadili zástupci pořadatelů, oblasti a pozvaní hosté. Účastníky pak přivítal místopředseda oblasti KČT Vysočina Stanislav Balík a poté je pozdravili starostové Trnavy Břetislav Česnek a

Budišova Petr Piňos. Následovalo slavnostní uvázání pamětní stuhy z Trnavy na velký klíč, kterého se ujali předseda KČT Trnava František Dlabáč a organizátorka akce Jarka Adamová. Jeho otočením pak byla nová sezona symbolicky otevřena.

Aby jejímu otevření bylo opravdu učiněno

zadost, stačilo už jenom vyrazit na zvolenou trasu. Kromě toho bylo také možné si prohlédnout místní hasičskou zbrojnicí, kostel nebo dokonce vystoupat na kostelní věž, jejíž výjimečné otevření pořadatelé zajistili.

Už od rána se však krajem proháněl silný vítr, který z počátku dělal potíže jen pořadatelům. Brzy ale za ním přišly také první kapky, a to v době, kdy už většina účastníků měla zdárně za sebou první kilometry. I když nebyl déšť nijak vydatný, ve spojení se silným větrem se ukázal jako vražedná kombinace.

Pokud si někdo myslel, že proti těmto živlům obstojí s deštníkem v ruce, záhy poznal, že větší šanci na úspěch by měl i don Quijote se svými výpady proti větrným mlýnům. O něco lepší obranou byla pláštěnka, ovšem jen do té doby, než z ní pod náparem větru začaly do bot stékat první potůčky vody.

A tak nakonec nezbylo, než zatnout zuby a nějak to dojít do cíle. Ostatně tam už v obecním domě, kde byl cíl akce, vyhrávala country skupina k tanci i poslechu. Po vyřízení cílových formalit už tak nic nebránilo pořídit si za odměnu třeba kančí guláš a pivo a usednout s kamarády k některému z mnoha připravených stolů. Lehce se zapomnělo nejen na promáčené kalhoty, ale také na čas.

Kdo si přece jen musel čas hlídat a musel na vlak do Třebíče, pro toho nachystali zdejší obětaví dobrovolní hasiči kyvadlovou „taxislužbu“. Za pěkného počasí určitě pěkná procházka by v tomto nečase byla jen zbytečným utrpením. Ostatní pak v podvečer mohli opět využít domluveného autobusu.

Ten největší vrtoch dne však počasí vytáhlo právě v této době. Když už většina turistů, větrem a deštěm do morku kostí ošlehaných, seděla pod střechou, přestalo postupně po druhé hodině pršet. A když jsem pak o půl čtvrté nasedal do rychlíku, začaly mezi mraky nesměle prosvítat první sluneční paprsky, aby mě pak při příjezdu do Brna čekala téměř jasná obloha.

No nezabili byste to potroblý počasí?

Uvázat stuhu, otočit klíčem a sezona je zahájena.

Turistům se otevřel nejen trnavský kostel, ale také jeho věž.

Vystoupení dětí sledovaly desítky diváků, při nástupu mušketýrů však raději udělaly několik kroků vzad.

V cíli pochodu.

Kontrola v Budíkovcích.

Carving neboli vyřezávání do ovoce nebo zeleniny.

Na Vršatci se setkali čeští, moravští a slovenští turisté

V sobotu 3. května pořádal oblastní výbor KČT autobusový zájezd na další ročník Přátelství bez hranic. Cílem setkání byla zřícenina hradu Vršatec v Bílých Karpatech. Kolem osmé hodiny jsme ve Vyškově nastoupili do autobusu, který už přivezl některé turisty z Brna. Směr naší cesty byl jasný, přes Zlín, Luhačovice, hraniční přechod Nedašova Lhota do obce Červený Kameň.

Z Červeného Kameňa jsme se vydali po žluté turistické značce na zříceninu hradu Vršatec. Cesta vedla lesem stále do kopce. Terén byl ke konci výstupu dosti blátivý s různými překážkami ve formě ležících stromů. Až jsme se z té blátivé klouzačky dostali na travnatý, ale promáčený porost, začalo pršet. Ale stálo to zato. Zřícenina hradu z 13. století se rozkládá na vápencových skalách. A pokud se vyškrábetete nahoru, je zde krásný rozhled na Strážovské vrchy a Velkou Fatru. Pod zříceninou je chata Vršatec, kde jsme dostali razítko do záznamníku „Vystup na svůj vrchol“ s příspěvkem na stavbu Bezručovy chaty na Lysé hoře. Někteří si zakoupili i pěkný památeční odznak akce Přátelství bez hranic. Od chaty pak už vedla pěkná asfaltová silnice po modré turistické značce přes Vršatské Podhradie zpět do Červeného Kameňa.

Kudy cestička...

Ve čtyři hodiny jsme odjžděli zablácení, unavení, ale spokojeni. Za náš vyškovský odbor se zúčastnilo akce dvacet tři členů a zdolali jsme trasu kolem patnácti kilometrů s převýšením asi 500 m. Příště kam?

Blanka Bačovská

Na Eurovýšlap vyrazili turisté už podesáté

Sobotní ráno 17. května k výletu zrovna nelákalo. Ráno bylo pošmourné, počasí proměnlivé, předpověď slibovala oblačno a místy přeháňky. Přesto se na znojemském autobusovém nádraží scházeli turisté, aby společně vyrazili do rakouského Retzu. Další autobusy vyjely z Vyškova a Kyjova, aby podpořily jubilejní 10. ročník Eurovýšlapu, tentokrát na trase z Retzu do Znojma. V přízemí městského úřadu v Retzu už čekali pořadatelé z KČT Znojmo i ÖTK Retz a u vchodu muzikanti břešknou hudbou vítali příchozí. Celkem se zaregistrovalo 245 turistů z blízka i z daleka, rodina Malých přijela až z Teplic v Čechách. O půl deváté za již silnějšího deště představitelé města Retzu, ÖTK (Wolfgang Nolz, Anton Trauner) a KČT (Zdeněk Cabalka, Ondřej Šťastník a Karol Škulec) pochod slavnostně zahájili a čestný předseda KČT Jan

Havelka připomněl historii pochodu. Čestní hosté ještě převzali diplomy a pamětní keramické medaile a pak už turisté vyrazili po nových žlutých značkách na Heiliger Stein.

My jsme tentokrát pěšky nešli, tak jsme vyrazili k větrným mlýnům na kopci nad městem a odtud ke kalvárii. Tuto zacházku zvolila i řada účastníků, např. turistiky z Lokomotivy Brno. Pak jsme popojeli pod Heiliger Stein a tam jsme se setkali mimo jiné s účastníky z Břeclavi a Ivančic. Další zastávka byla v Hnanicích, kde část účastníků své deštivé putování zakončila a do Znojma dál pokračovala autobusem. Byl čas oběda a tak spousta turistů zakotvila v penzionu Vinohrad. Protěšší hospoda zájem o turisty nejevila – ač měla mít otevřeno, hospodský zájemce vyhazoval s tím, že přece musí někdy uklízet... Před odjezdem do Znojma si zájemci mohli prohlédnout místní zajímavý kostel.

V cíli u rotundy ve Znojmě od 14 hodin hrála muzika a vítala přicházející účastníky. K občerstvení byly připraveny klobásy a pivo, vynikající vína nabízelo vinařství Lahofer. Odpolední kulturní program zahájil starosta Znojma Vlastimil Gabrhel a pak místopředseda KČT Zdeněk Cabalka spolu s Janem

Havelkou a Hanou Slabákovou za zvuku fanfár předali klubová ocenění manželům Mikuličovým, Ondřeji Štastníkovvi a Antonínu Moravcovi. K poslechu dál skvěle hrál znojemský Big band a další soubory. Program zakončila skupina Paroháči. I přes nevlídné počasí se Eurovýšlap vydařil a účastníci se již těší na další ročníky!

Zahájení pochodu v Retzu.

Na Heiliger Stein přišly vhod deštníky a pláštěnky.

Hana Slabáková

V cíli se znojemským starostou.

Větrný mlýn v Retzu.

Znojemský Big-Band.

Dolním Rakouskem na šlapacích drezínách

Je ráno v den odjezdu. Panebože, k čemu jsem se to rozhodla! Na kole už jsem neseďela aspoň rok a víc jak pět kilometrů jsem ujela jen jednou v životě, to bude katastrofa! No, snad to nějak zvládnou.

Slunečné počasí mi zvedlo náladu. Na rozehrátí jsme si vyšli na zříceninu hradu Staatz, odkud byl nádherný výhled do okolí. Hned jsem se cítila lépe, šlapání na drezínách přece nemůže být zas tak těžké, ale rozhodně zajímavé. Kolik lidí může říct, že na nějaké jeli? Bude to sranda! Zastavili jsme u parní lokomotivy v Ernstbrunnu, vyfotili se u ní a celou ji prozkoumali. Mnozí

Zřícenina hradu Staatz. (foto 2× Pavel Roháček)

jako barevná autíčka pro děti. Krajina je rovinatá a převýšení má být celkem malé. No, stejně do kopce nešlapu já. Díky bohu! Martin sice říkal, že se šlape strašně snadno a vážně to tak i vypadalo, ale na sedačce uprostřed to bylo ještě lepší. Byla jsem zaneprázdňena pozorováním krajiny a překládáním informačních cedulek.

Tyhle cedulky jsme velmi ocenili, protože nás přiměly všimnout si věcí, které bychom asi jinak přehlédli. Byly na nich informace o tom, co vidíme v blízkém okolí, ale i upozornění, kdy je nutno sklopit před křižovatkou výhybku a uhanět dál. Nejvíc se mi asi líbil „Zelený Dóm“, místo, kde jsme byli obklopeni stromy se zářivě zelenými listy, které vytvořily nad našimi hlavami klenbu, a „V akátech“, kde byly podél trati akáty a nádherně voněly.

Cestunám zpříjemňoval jemný vánek a fakt, že převýšení opravdu nebylo veliké a šlapání namáhavé.

I přesto jsme s radostí v polovině trasy zastavili na bývalé stanici, u bufetu doplnili tekutiny a něco dobrého poobědvali. Já jsem měla oběd z domu, a tak jsem si koupila jen malé chipsy na chuť, ale Martin se rozhodl dát si dva originální rakouské párky s chlebem. Předpokládali jsme, že mu je paní donese na papírovém táčku s hořčicí jako u nás. Omyl, paní přinesla párky na talíři se zeleninovou

vzpomínali na doby, kdy jezdily, a ostatní objevovali neznámý svět. Jindra podotkl, že tehdejší strojvedoucí museli být hubení, aby se tam vešli, a měl docela pravdu. Moc místa tam nebylo, a když se měl člověk otáčet s lopatou pro uhlí za sebou, tak ještě míň.

V Ernstbrunnu jsem poprvé viděla šlapací drezíny, vypadají roztomile

oblohou, křenem, hořčicí, kečupem a chlebem a samozřejmě i s příborem. Byly vynikající! Ostatní jsme si dali většinou pivko nebo vinný střík a doufali, že nepřesáhneme povolených půl promile, protože i zde je nutno dodržovat pravidla bezpečné dopravy.

Znovu plni sil jsme pokračovali dál. Druhý úsek cesty jsem měla šlapat já, ale nemohla jsem si to ani vyzkoušet, protože náš první pár „cyklistů“

Zámek v Asparnu. (foto Hana Slabáková)

byl natolik nadšený, že s radostí šlapal i druhou část. Nevadilo mi to, protože jsem aspoň mohla fotit nádhernou krajinu kolem, a že se bylo na co dívat: modré nebe, zelená pole a malebné domky, prostě nádherná jarní příroda. Zajímalo by mě, jak to ti Rakušané dělají, že mají pořád vše dokonale upravené, ani stébélko jinde. Během chvilky jsme vyjeli na nejvyšší bod trati a pak už nešlapal nikdo. Druhá část trati do Asparnu byla z kopce. Drezína jela sama, vítr nám cuchal vlasy a my jsme se skvěle bavili. Připadali jsme si jako závodníci a hrozně jsme si „rychlou“ jízdu užívali.

V Asparnu jsme se podívali k zámku a na rodný domek Josefa Hardtmutha, který vynalezl tužku a postavil lednický minaret. Pak jsme pokračovali do Michelstettenu, kde začínala naše hřebenová vycházka. Na tu jsem se moc těšila a nezklamala mě. Lesní cesta byla stíněná stromy a vesměs po rovině. V nejnižší položené chatě ÖTK na Buschbergu jsme doplnili kalorie a pokračovali jsme kolem „Vrcholového kříže“ do Oberleis. Od kříže do Oberleis se šlo ještě chvíli lesem a potom už mezi loukami a poli, kde rostlo obilí a kvetly máky. Bylo krásně a tak jsme se dívali do kraje. Dokonce jsme v dálce viděli i Dukovanské chladicí věže.

Když jsme došli do Oberleis, podívali jsme se do zdejšího kostelíku sv. Marie a pak vyšli až k rozhledně. Rozhledna byla dřevěná, a tak jsem se přesvědčila, že to zvládnou a vyšlapala jsem až na horu. Měla jsem sice mírnou závrať z té výšky a nedokázala jsem se pustit zábradlí, ale stálo to za to. Ten výhled byl

Rozhledna na Oberleiser Berg. (foto Hana Slabáková)

splnil naše očekávání na 120 %. Nikdo z naší třináctičlenné skupinky z Povodí Moravy není členem klubu turistů, ale myslím, že pár z nás v budoucnu bude. Díky za skvělý výlet!

úžasný. Dolní Rakousko je celkem rovinaté, takže jsme viděli opravdu daleko.

Přírodní park Leiser Berge je opravdu krásné místo na pohodovou turistiku a jízda na drezínách byla třešničkou na dortu. Mé obavy byly naprosto neopodstatněné a všechno jsem si úžasně užila.

V autobuse jsme se všichni shodli, že výlet

Eva Hříbková

Redakční poznámka:

Zájezd uspořádal v sobotu 24. května odbor KČT Mapa. Další zajímavé zájezdy, které připravuje, můžete najít na internetových stránkách www.zajezdymapou.estranky.cz. Na některé akce je možné se stále ještě přihlásit.

Žďárskem po sochách Michala Olšiaka

Jestli nepatříte k vyznavačům letní „grilovačky“ na plážích některého z jižních moří a pokud navíc nevyžadujete k „přežití“ tří- a vícehvězdičkový hotel, může se vám zajímavou alternativou stát některý z etapových respektive vícedenních pochodů. Stačí otevřít kalendář akcí KČT.

Ať už se účastníci v rámci akce přesunují z bodu do bodu nebo startují pořad ze stejného místa, jedním si můžou být jistí. Pořadatelé se jim dozajista

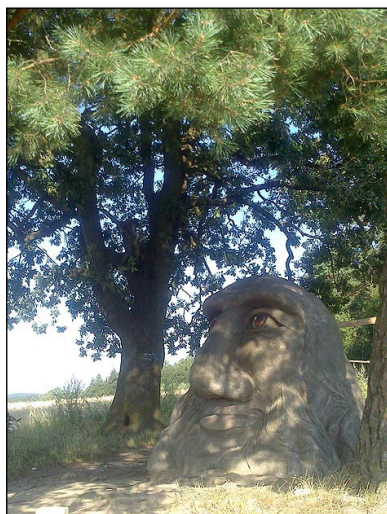

postarají o to, aby zevrubně poznali region, kterým se budou pohybovat. Ať pěšky, na kole, v lodi nebo jakkoli jinak.

Platí to stoprocentně i u akce, kterou pořádají turisté ze Žďáru nad Sázavou na začátku srpna. Přijet můžete na celý týden (přesněji devět dní) nebo jen na některé dny. Na každý z nich pak účastník dostane popis doporučené trasy podle toho, zda vyrazí pěšky nebo na kole. Mimo to hlavní pořadatelka Miluška Doležalová ochotně poradí, jak trasu obohatit o další zajímavá místa – v parném létě třeba i o možnost koupání.

Nejspíš ale využijete nabídky na putování po sochách Michala Olšiaka. Polemiku nad tím, zda jde ještě o umění nebo už jen o obyčejný kýč, a zda mají tyto betonové skulptury v přírodě své místo, nechám jiným chytrým hlavám. Jisté je toto: okolí Žďáru je jimi poseto a stal se z nich vyhledávaný turistický cíl. Což ostatně pozná každý sám, když se je vydá hledat. Po cestě potká spoustu lidí, ať už s mapou nebo „džipíeskou“, ať jednotlivce nebo rodinky s dětmi, jak hledají, kde ta socha vlastně stojí. Najít některé z nich je totiž malá detektivka.

Ke dvěma desítkám soch přibyly od loňského léta tři další, takže zájemci se mají co činit, pokud je chtějí všechny objevit. Výhodu tady mají milovníci

Jako první vznikla socha Mamlase nad Žďárem, která na rodné město autora jakoby dohlíží.

Cyklostezka z Přibyslavi do Sázavy zvládne zdatný turista jako malinu. Přesto na ní najde dvě odpočívky, které přímo lákají k přestávce.

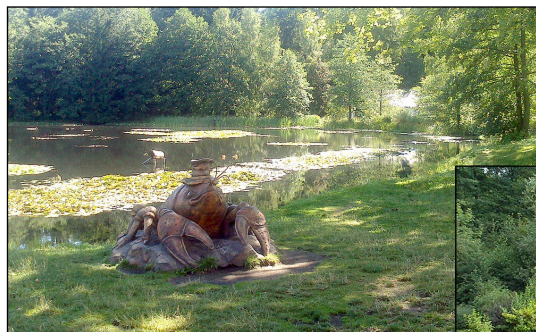
bicyklů. Jednak toho zvládnou za den víc, ale hlavně jim okolí Žďáru nabízí nepočítaných cyklotras a ještě víc neznačených lesních cest, jichž povrch by jim mohly závidět i modernizované úseky „dé jedničky“. Opravdovou lahůdkou je pak cyklostezka po bývalé železniční trati z Přibyslavi do Sázavy.

A kdo by se i tak nudil, může vyrazit po historických památkách. Kromě architektonických je blízko Žďáru i jedna technická. Ale která to je, si nechám pro sebe. Jestli vás to zajímá, zajedte si v létě do Žďáru, Miluška Doležalová už vás nasměruje. Putování Vysočinou 2014 startuje letos 1. srpna a trvá do neděle 10. srpna.

Alf

Sousoší Hraniční kámen u břehu vodní nádrže Pílská sice neleží přímo na hranici Čech a Moravy, ale zemské hranice můžete při putování Žďárskem také navštívit.

Rak – jak jinak u rybníka v Račíně.

Želva v Obyčtově.

Hamroň u Hamrů nad Sázavou.

Rozcestník na hrázi Velkého Dářka.

Symbolická celnice na zemských hranicích nad obcí Sirákov.

Žižkova mohyla u obce Žižkovo pole, kde měl husitský vojevůdce 11. října 1424 zemřít.

Rodný domek Karla Havlíčka v Havlíčkově Borové.

Jak už jsme naznačili v úvodníku, právě **ve Žďáru nad Sázavou se koná letošní podzimní seminář** vedoucích a cvičitelů Jihomoravské oblasti, a to **ve dnech 22. a 23. listopadu**. Na jeho programu zatím pracujeme a podrobnosti zveřejníme v příštím čísle. Příslušní zástupci jednotlivých odborů nechtě si zatím rezervují ve svých diářích příslušný termín. Najít ho ostatně mohli už v oblastním kalendáři turistických akcí.

oblastní výbor

I v Kyjově má rodinná turistika zelenou – přes pošmourné počasí přišlo na dvě stovky dětí

V sobotu 26. dubna uspořádali kyjovští turisté jubilejní 40. ročník dálkového a turistického pochodu Kyjovská padesátka. V rámci akce jsme již po sedmé jako součást pochodu přichystali trasu pro rodiče a děti, která se tradičně těší velkému zájmu dětských účastníků.

Po zaregistrování na startu pochodu Kyjovská padesátka v Kyjově obdržel každý dětský účastník visačku v podobě „sluníčka“, na které mu pořadatelé zaznamenávali plnění úkolů.

Dále dostal balíček s občerstvením (špekáček, pečivo), které si každý po absolvování soutěží opéká u připraveného táboráku za dohledu zkušených pořadatelů.

Od startu v Kyjově byl každý zaregistrovaný dětský účastník a jeho doprovod (rodiče, prarodiče apod.) přepraven zdarma autobusem do oblasti Chřibů (rekreační oblast Kameňák-Zavadilka). Zde se všichni přesunuli

asi tříkilometrovým pěším pochodem na místo konání soutěží a táboráku. Po absolvování deseti stanovišť soutěží – vědomostních i sportovních, které organizovali a na které dohlíželi zkušení pracovníci Domu dětí a mládeže Kyjov, obdrželi drobnou odměnu ve formě sladkosti (lízátka a bonbony). Po občerstvení u táboráku se účastníci individuálně

přepravili do Kyjova – cíle pochodu. Někteří lehkou trasu zvládli pěšky, polem a vinohrady je to asi sedm kilometrů. V cíli dostali za odměnu pamětní diplom a drobnou cenu ve formě dětského přívěšku. V letošním – ne příliš

příznivém počasí – se této doprovodné akce pochodu Kyjovská padesátka zúčastnilo 192 spokojených dětí.

Celkově jsme pak zaznamenali 558 účastníků, z toho 68 si vybralo nejdelší padesátikilometrovou trasu. Na pochod přijeli turisté doslova z celé republiky – z Českého Krumlova, Prahy, Rakovníka, Liberce, Pardubic nebo Ostravy, ale třeba také ze slovenské Považské Teplé.

Jaroslav Slabák

Putování za šamotovým plátkem slaví kulaté jubileum

Ještě před založením pochodu se konal v roce 1973 tzv. nultý ročník na trase 30 km. Zájem byl, a tak byl v roce 1974 založen Oddíl turistiky při TJ Sokol Velké Opatovice a uskutečnil se první ročník pochodu „Putování za šamotovým plátkem“ v době normalizace nazvané mírové. Zde již bylo více tras. Pro méně

zdatné až po výkonné turisty. Postupně návštěvnost vzrůstala. Sedmý ročník v roce 1981 navštívilo na trasách 15, 35 a 50 km 222 účastníků. Zlomový ročník byl o dva roky později, kdy na devátém ročníku pořadatelé poprvé nachystali trasu 100 km (tři členové oddílu byli účastníci ligy stovkařů) a

Kontrola na Hrubém dílu.

uspořádali první ročník TEP (turistického etapového pochodu) pro zdravotně postižené sportovce – sobota, neděle a současně první ročník jihomoravského pojezdu pro paraplegiky při TJ Moravia Brno. Celkem se zúčastnilo 419 účastníků. Při následujících ročnících se účast blížila až k 500 účastníků. V roce 1986 se uskutečnil poslední ročník TEP a jihomoravského pojezdu. Ještě v roce 1988 na trasách 7 až 100 km pochodovalo 384 účastníků.

Po roce 1989 zájem o turistické pochody obecně klesl, možnost cestování sehrála své a únik před režimem nebyl aktuální. Účast klesla v roce 1992 na

Hry pro děti v cíli pochodu.

60 účastníků a vrchol byl hned v následujícím roce, kdy celý pochod propršel a dorazilo pouze 26 účastníků. V roce 1994 jsme dvacátý ročník rozšířili o start v Letovicích a přišlo 92 účastníků. Postupně se účast zlepšila. Na 24. ročníku v roce 1998 byla zavedena cyklotrasa.

Také jsme od roku 1989 zaznamenali největší účast – 130 účastníků. Při následujícím 25. ročníku to bylo 182 turistů. Jak klesal zájem o nejdelší tratě, zrušili jsme v roce 2002 pěší stokilometrovou trasu. Účast se v těchto letech pohybovala od 130 do 180 účastníků. Zlom nastal v roce 2008, kdy jsme akci poprvé zařadili jako IVV. Dosáhli jsme do té doby rekordní návštěvy 215 účastníků. Největší účast se podařila v loňském roce, kdy jsme se dostali až na 257 účastníků.

V cíli pochodu.

Za dobu existence „Šamotového plátku“ se trasy několikrát změnilo – od Moravské Třebové po Boskovice, od Dražanské vrchoviny na Českomoravskou vrchovinu. Současné trasy jsou dva roky nové a letos opět i se startem v Letovicích na vlakovém nádraží. Trasy z Velkých Opatovic startují z fotbalového hřiště. Vedou západně od Boskovické brázdy na kopečky končící Českomoravské vrchoviny. Akce je součástí pochodu IVV a Dvoustovky (200 vybraných akcí KČT) a doplňuje ji Pohádkový les s hudbou. V cíli na hřišti hraje od 14 hodin country kapela Ponny express. K jubileu jsme vydali také turistickou vizitku. 40. ročník pořádáme v sobotu 14. června.

Lubomír Bejr

Blahopřání

Dne 23. května 2014 se v plné svěžesti dožil 90 let bývalý místopředseda OKČT Lokomotiva Brno Doc. Ing. Jaroslav Mišurec, CSc. Je stále velmi aktivním vedoucím turistiky, za svou práci byl nyní oceněn Čestným odznakem KČT. Blahopřejeme!

Úřední dny na sekretariátu oblasti v červenci a srpnu

Stejně jako v minulých letech bude i letos **přes letní prázdniny** oblastní sekretariát na Křížkovského **uzavřen**. V případě potřeby použijte e-mailovou adresu kctjmo@seznam.cz nebo telefonních kontaktů: předsedkyně Hana Slabáková 736 754 098, sekretář Luděk Leder 736 754 070.

Kalendář turistických akcí 2015

Upozorňujeme pořadatele turistických akcí, že by **do 30. června** měli zaslat na adresu oblastního výboru **hlášenky svých akcí na rok 2015**. Hlášenky je možné poslat i po tomto datu, pokud však chcete mít svůj pochod ve Dvoustovce, moc ho nepřekračujte (nejzazší termín je konec prázdnin, jinak dochází ke zbytečným prodlevám při vytváření a tisku oblastního kalendáře)!

I v tomto případě preferujeme raději elektronickou poštu – hlášenky zasílejte **na adresu alf@ktnoha.cz**, a to nejlépe **přímo ve formátu XLS** (Excel), jak jsou vytvořeny. Není potřeba z nich dělat PDF! Správná hlášenka má v záhlaví uvedeno „PŘIHLÁŠKA AKCE DO KALENDÁŘE AKCÍ PRO ROK 2015“. Pokud použijete starší verzi, nemusíte mít aktuální všechna potřebná políčka. V jednom souboru lze poslat i více hlášenek (přes kopii listu).

Pokud si chcete zadat akci sami přímo do databáze (www.kct.cz/akcekt) a nemáte do ní ještě přístup, napište si o jeho vytvoření Haně Slabákové na slabakova@seznam.cz.

**Čtenářům a turistům přejeme hezké a slunečné léto,
a pokud možno žádnou bouřku na obzoru.**

ZPRAVODAJ JIHOMORAVSKÉ OBLASTI KLUBU ČESKÝCH TURISTŮ: připravuje oblastní výbor, sazba a design Alf. Příspěvky z odborů je možné zasílat e-mailem na alf@ktnoha.cz (texty ve formátu RTF nebo DOC – MS Word 97/2003, tj. ne jako DOCX!, obrázky jako JPG nebo TIFF) nebo v písemné podobě na oblastní sekretariát v Brně, Křížkovského 29. Příspěvky zaslané poštou nebo doručené osobně nevracíme – po dohodě je možné si je vyzvednout na sekretariátu v úřední hodiny. Pokud u fotografie není uvedeno jinak, je jejím autorem (dodal ji) autor článku. Vyhrazujeme si právo dlouhé příspěvky zkrátit. Další informace z oblasti lze získat na www.kct-jmo.cz.